

קינה # 14- שאלו שרופה באש... [מ"א] ויגיה לחשכך ויאירו אפליך + קינה על השואה

על שרפת אלפי מדרשות ובתי כנסיות
רבבות ספרי תורה ולומדיה, נקונן בשאיות
שלחו באש מקדשי אל, הציתו ועינינו צופות
ישלם המעביר את הבעירה, ידן בגוים מלא גויות

זעקו שמים ואדמה על אלפי עירות מבצרי תורה
ארצות אירופא וקהילותיה, נוהלי ומקיימי מסורה
צדיקים זקנים וחסידיים, דבקי אמונה טהורה
מיום גלינו מארצנו לא היה כזה כליון נורא

רחם על שאריתינו, הבט נא משמים
למחנות הקדושים, פי עשר כיוצאי מצרים
קומם בית קדשנו ונחמנו בכפלים
רונמנו. והביאנו לציון וירושלים

זכרו נא וקוננו כל ישראל קולכם ישמע ברמה
כי השמידה גרמניה את עמנו בימי זעם המלחמה
במיתות משונות אכזריות ברעב ובצמא
אל תשכחו בכל הדורות עדי תזכו לראות בנחמה

צעקתם ובכיותיהם צפופים וסגורים בקרונים
כצאן לטבח יובלו לשרפה בכבשונים
קול שועם יזכר תמיד לפני שוכן מעונים
בקראם שמע ישראל, מסרו נפשם לאדוני אדונים

ראשי ישיבות ותלמדיהם והמוני עמך שמה
העבירום בענויים קשים, והרגום ביד רמה
דמי ילדים רכים צועקים אליך מן האדמה
נקום נקמת טף ונשים, לא תחיה כל נשמה

ר' צדוק הכהן מלובלין פרי צדיק, במדבר, פרשת מטות, י' – איתא בשם הרבי ר' בער זצ"ל, על פסוק (איכה א/ג); "כל רודפיה השיגה בין המצרים, פירוש; כל רודפי ה', שרודף אחר השגת התגלות ה', יכול להשיגה ביותר בין המצרים. כמשל המלך כשאינו בביתו, יש ביכולת להגיע אליו בנקל יותר. והענין הוא כי עשרים ושתים ימים שבין המצרים הם נגד עשרים ושתים אתיות התורה... שהקינות שהם מא' ועד ת' על רמז זה. וי' בתמוז הוא נגד אות א', שבו ביום נשתברו הלוחות המתחילים באות א'; "אנכי" ותשעה באב הוא נגד ת', על שם "תם עוונך בת ציון" ששפך חמתו על עצים ואבנים. וזה לשון "בין המצרים", כמיצר מכאן ומיצר מכאן, שאין להסתיר התפשטות; לא קודם המיצר וגם לא אחר תשעה באב שכבר נתקן ונשלם הכל. דייקא; בימים הללו בתוך ההסתר כמו שראינו שדייקא אחר חורבן הבית התחיל התפשטות והתרבות תורה שבעל פה על ידי התנאים והאמוראים שעמדו אחרי זה דוקא. וכמו שאמרו במדרש (תנחומא פרשת נח ג') שעיקר התגלות תורה שבעל פה הוא דייקא על ידי צער ויסורים ועליהם נאמר (ישעיה ט', א') העם ההולכים בחושך ראו אור גדול... כי על ידי הריחוק והסתר נצרך אחר כך להחזיק במקום גבוה יותר למעלה: